

خداوند

بزرگتر از آن است که در هر جایی

نام او برده شود...

واژه

۱۰

یادواژه استاد عباس کشتکاران

پاییز ۱۳۹۷

سرشناسه	: کشتکاران، عباس، ۱۳۱۴ -
عنوان و نام پدیدآور	: واژه ۱۰: یادواژه استاد عباس کشتکاران.
مشخصات نشر	: شیراز: دانشنامه فارس: موقوفه و بنیاد فرهنگی خاندان شادروان زین العابدین کشتکاران، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	: ۲۳۲ ص: مصور، جدول، عکس.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۵۵۵۴-۳۷-۳
وضعیت فهرست نویسی:	: فیبا
یادداشت	: کتابنامه.
موضوع	: مقاله‌های فارسی - قرن ۱۴ - مجموعه‌ها
موضوع	: Persian essays - 20th century - Collections
موضوع	: ادبیات فارسی - قرن ۱۴ - مجموعه‌ها
موضوع	: Persian literature - 20th century - Collections
موضوع	: ادبیات فارسی - قرن ۱۴ - تاریخ و نقد - مقاله‌ها و خطابه‌ها
موضوع	: Addresses, Persian literature- 20th century- History and criticism Essays, Lectures
رده بندی	: ۱۳۹۷ و ۱۶/۵۵/PIR۴۲۸۷
رده بندی دیویی	: ۸۱۴/۶۲۰
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۱/۰۰۱۰

واژه ۱۰ یادواژه استاد عباس کشتکاران

ناشر: دانشنامه فارس و موقوفه و بنیاد فرهنگی خاندان شادروان زین العابدین کشتکاران
 لیتوگرافی و چاپ: طیف نگار
 تایپ و صفحه آرایی: فاطمه مهاجر
 چاپ نخست: ۱۳۹۷
 تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه
 قیمت: ۲۵۰۰۰ ریال
 آدرس: شیراز، صندوق پستی: ۷۱۹۵۵-۱۱۱
 تلفن: ۰۹۱۷۳۱۵۰۳۶۹

در این شماره می‌خوانید

- عباس کشتکاران: قاب غرده‌ها و یادمان‌ها: دکتر کوروش کمالی سروستانی ۵
- گاه‌شمار زندگی استاد عباس کشتکاران ۸
- سخن نخست: عباس کشتکاران ۱۴
- به قلم استاد:
- مرگ یک دوران ۱۸
- میراث‌خوارگان ۲۶
- بابای کوهی ۳۷
- درویش فرضی ۴۲
- فصلی از کتاب زهرا شجیعی: منشأ اجتماعی وکلای مجاز در دست دوره تقنینیه ۴۶
- تبار علم و اعتدال ۵۵
- ره‌آورد روزگار ۵۹
- افسانه‌های سرباز معلم: نوشته محمدرضا آل ابراهیم ۶۲
- بزرگداشت دکتر محمدمهدی جعفری ۶۶
- در سوگ استاد:
- دانشور آزاده: دکتر محمدجعفر محلاتی ۷۰
- کشتکار فرهنگ و محبت: حمید باستانی پاریزی ۷۲
- ایده‌های ناتمام: محمد برکت ۷۶
- پیر فرهنگور دیار فارس: محمدرضا آل ابراهیم ۸۳
- بنایم عشق: محمد محمدی (ارغوان) ۹۶
- مرگ در ذات شب دهکده از صبح سخن می‌گوید: دکتر محمدرضا خالصی ۹۹
- انسان کجاست؟: سیدحسین اجتهادی ۱۰۹

سوگ سرود مرگ ارگ بم: منصور اوجی ۱۱۲

مقاله:

مولانا میرزا احمد مایلی نیریزی حکیم و شاعر عصر صفوی: محمدعلی پیش‌آهنگ ۱۱۸

داستان:

پرستوی سفید: امین فقیری ۱۳۶

من، ننه پیرزن و عمو نوروز: ابوالقاسم فقیری ۱۴۳

سروده:

معنای تاریخ: سیدحسن اجتهادی ۱۵۲

شیط سموت: سایور پساوند ۱۵۷

بارانیام امشب: عباس علی ۱۵۸

مُغانه‌های ۱۵: دکتر محمدرضا خالصی ۱۵۹

چه اتفاق عجیبی: یدالله ۱۶۰

درگذشتگان:

دکتر محمدرضا محرّری: دکتر منصور رسائی ۱۶۴

زندگی‌نامه دکتر محمدرضا محرّری: علی سوار ۱۷۳

در سوگ یاد استاد بزرگ دانش و ادب و هنر: دکتر محمدرضا محرّری: سیدحسن اجتهادی ۱۷۸

جاوید جاویدان: عباس کشتکاران ۱۸۰

افسانه عشق: هاشم جاوید ۱۸۳

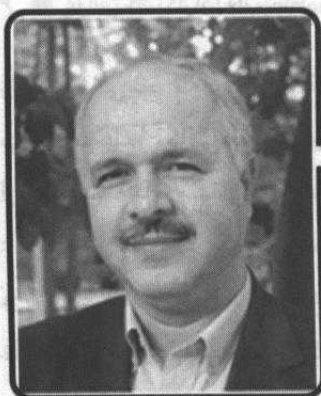
دریغا جاوید ۱۸۵

کشتکاران و یادکرد اجتهادی ۱۸۸

خالی حضور اجتهادی ۱۹۱

نمایه واژه ۱ تا ۱۰ ۱۹۲

به روایت تصویر ۲۰۹

عباس کشتکاران؛ قاب خاطره ها و یادمان ها

دکتر کوروش کمالی سروسستانی

زبانانی خسته، قامتی نیمه خمیده، دست‌هایی لرزان و تکیه زده بر عصا، نگاهی عمیق، هم‌تی ستوا و نفس‌هایی که هُرم فرهنگ ایران‌زمین، او را به فردای دیگر پیوند می‌داد؛ با وسعت بی‌پایان به درخشش مهر بود و سخاوتی مثال‌زدنی؛ عباس کشتکاران را در قاب خاطره ها و یادمان‌ها به یاد می‌آورد؛ مانا نامی که به قدم شوق، به پاسداشت فرهنگی همت‌گماست که با تار و پود خویش بدان مهر می‌ورزید و به گواه ایمان بدین باور؛ تا واپسین دم، عمر عزیز را بر این مهم به صرفه برد؛ آن‌گونه که موج‌های بلند روزگار، قامت همتش را به ستوه نیاورد و آرامشش را نیاشت. دانشی‌مردی بخرد که چون اویی یا آن‌ها را صبر بسیار می‌باید.

گشاده‌دست و سخاپیشه بود؛ اندیشه تأسیس «ه‌رقوفه و بنیاد فرهنگی خاندان زین‌العابدین کشتکاران» نیز از سر همین باور در ذهن او سکا گرفت؛ تاریخ و فرهنگ این سرزمین را ارج می‌نهاد و با دغدغه افزودن برگی زرین بر ترک آن، روزان و شبان بسیاری به سر می‌برد.

شهرت نیک‌نامی‌اش، آوازه نام آشنایانش است. اندیشه نیک داشت و گوهر جسم و جان بی‌بها نمی‌فروخت، آیین بزرگ‌منشی می‌دانست و بلندپرواز و آزادوار، بی‌تقید در چنبر گذران روزگار، نگاهش را به سوی حکمت و فرزاندگی راست می‌داشت.

سنت نیک پرداختن به آثار بزرگان زبان و ادب فارسی، کشف ویژگی‌ها و خصایص موجود در متون، جستجوی تاویل‌ها و تفاسیر ممکن برای آنها، او را قادر به برقراری ارتباطی ملموس میان مخاطب با صاحب اثر و نیز نکات ارزنده آن اثر می‌ساخت. می‌کوشید تا در آثار خویش با شرح و بسط مطالب بزرگان و پیشینیان، لذت و فایده را توأمان به خواننده انتقال دهد و گاه آنان را به کشف نکاتی تازه

رهنمون می‌شد که به نوبه خود می‌توانست دریچه‌ای نو گشوده باشد بر فراخنای بی‌امداد علم، آگاهی، بینش و اندیشه که این‌همه نیز مرهون بازخوانی‌ها، کشف و ارائه اندیشه‌های پنهانی‌بی بود که در درونمایه آثار بزرگان می‌یافت.

با باور بدین امر که ادبیات، امکان عمیق‌ترین نگرش‌های ممکن را به ماهیت انسان و شرایط انسان عرضه می‌کند و می‌توان از آن برای حفظ هویت ملی بهره گرفت، با تلاشی بی‌بدیل، به چاپ و انتشار نشریه «واژه» و بازتاب اندیشه‌های ادبی، اجتماعی، فرهنگی و دینی پرداخت و ادای دین به بزرگان، پاسداشت ماندگان و یادکرد از رفتگان را، رلوحه کار خویش ساخت.

ساختن بایه‌ای قابل اعتماد در جهت شناخت متون اصیل و کلاسیک زبان و ادبیات فارسی از ضرورت انکارناپذیر می‌دانست و برای دستیابی بدان، می‌کوشید تا تار و پود متون کلاسیک را از نه‌آزشناسد، مبانی فکری‌شان را باز یابد، ذهنیت و جهان‌بینی مستتر در آنها را دریابد. رابطه این ذهنیت را با ویژگی‌های دوران خالق اثر تشخیص دهد و کاربردهای نظر و عملی آن را در دنیای معاصر بازشناسد تا از این رهگذر، زندگی فکری مردمان را، یک‌یگر پیوند زند؛ امری که دل در گرو آن نهاده بود.

برآمدن «دور روزگار؛ افسانه و افسون؛ آثار پادشاهی گیومرث تا پایان کار رستم» از سر همین ارادت بود؛ می‌اندیشید که فردوسی در بحران اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی حاکم بر ایران قرن چهارم و پنجم هجری که معلول تغییر و تبدیل حکومت‌ها و نفوذهای سیاسی و فکری تازیان و ترکان و صحنه‌ک با ریشه‌های فرهنگی و علاقه‌های ملی ایرانی بود، از پیوستن به قدرت‌های حاکم بر باز زد و در انزوای توس در جهت سرایش شعری مستند، توأم با نرمی کلام و سادگی بیان و در جهت عشق به تاریخ و ارزش‌های دیرین قوم خود به شاعری پرداخت.

و بدین قرار، در عرصه تاریخ، فرهنگ و ادب فارسی، آثار گرانبهائی از خود به جای نهاد که به لحاظ کیفیت؛ راهیان این راه را پرفایده است.

سامان یافتن این شماره از واژه، ادای دینی است در پاسداشت او و اندیشه‌اش؛ یادنامه‌ای در رثای بخردی مردی که بینش و اندیشه را و صاحبان علم و ادب را ارج

می‌نهاد و بزرگ می‌انگاشت؛ چنان‌که در ۹ شماره پیشین واژه برآمده به مدد وی، بازتاب این نگاه موج می‌زند.

و اگر چه امروز دریغاگوی حضور اویم؛ اما ایران‌زمین به همت نادره‌مردانی چون استاد عباس کشتکاران می‌بالد. طلایه‌دارانی که با قدم شوق در راستای اعتلای این سرزمین و پاس داشته‌هایش کوشیده‌اند. او بخشی انکارناپذیر از امتداد بی‌پایان دالان تاریخ و ادب این سرزمین است که در آن عشق به ایران را با همه داشته‌های ادبی، تحریر کشیده است. کارنامهٔ پر بار استاد افتخاری است برای همه فرهنگوران ایران زمین و فارسی‌ها. ما و تمامی دوستداران فرهنگ و تمدن غنی این سرزمین به این گنجینه دوست داشتنی و تکرارنشدنی، مدیونیم. او که بازتاب سبزینه‌های اندیشه‌اش را، به شیوایی و دلالت، بر باری نگاشته‌هایش در بازشناخت انگاره‌های تاریخی و ادبی این سرزمین روین داشته و ما مردمان این مرز و بوم به بهره‌مندی از غنای دانش و بینش او بر خود می‌بالیم

یادش چون نام بلندش مانا باد!